

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ephemeris Ecclesiastica Concionatorvm Hoc Est Considerationes Methodicæ Sev Veritates Practicæ

Ex Vita Domini Jesu, Sanctorumque Gestis In Singulos anni dies mira
facilitate & solertia distributæ ... ; Cum indicibus necessariis

Pars Verna - A Dominica Septuagesimæ, ad Dominicam SS. Trinitatis

Haineuve, Julien

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Sabbato. Apparet Christus seorsim Petro & Iacobo: & in his duobus
Apostolis apparet charitas, Quæ non inflatur. Humilitati tuendæ tutius est
vix de se, quàm vel humiliter loqui.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44214

omni profus inordinatione affectus : & divinum ita constanter sectatur ordinem , tum intra tum extra se , nihil ut perperam agat & perturbatè ? *Quasvult lanam & linum , & operata est consilio manuum suarum :* id est , in ordine & conditione sua se continens , quidquid domi vel foris egit , quidquid secum vel cum aliis gessit , sic prudenter & opportunè digesta sunt omnia , ut manus ipsæ rationem & consilium rebus agendis afferre viderentur . Sic Deus amat ordinem , & ordinatè cuncta disponit in mensura , in numero & in pondere .

Prov. 31.

Sap. 17: Quod certè in Christo Domino resurgente , & suis apparente , apparet mirum in modum . Contemplare paulisper , ut nihil confusè agit , nihil perturbatè , sed omnia ordinatè . Primò quidem , licet maximè desideraret suos consolari de morte sua mortuos , & in fide nutantes revocare : expectat tamen tertium diem quo resurgat . Deinde , licet statim eos invisere & alloqui potuisset , non tamen ita , sed pederentim & progressu quodam facto , ab uno transit ad aliud , quo suavius & fortius omnia disponantur . Descendunt Angeli , qui resurrectionem annunciant mulieribus ; visionem Angelorum annunciant mu-

lieres Apostolis ; Inquirunt duo primores Apostoli de re tota diligenter ; Tum ipse Christus Dominus apparet Petro seorsim , ac Jacobo ; Duobus postea discipulis peregrinantibus ; Postmodum undecim simul congregatis ; Actandem quingentis fratribus in Galilæa .

Cur porò ita progressus est ? Quia *Charitas non agit perperam* , non tumultuariè , non confusè ; sed ordinatè ; ab uno ad aliud ; Quod & ipsum quotidie servat in conferendis suis donis . Nec enim in signe castitatis , devotionis , humilitatis , aut alterius perfectionis donum communicat , nisi prius ordinarios harum virtutum actus exerceas , fidelitatemque in exiguis quibusdam objectis & casibus probaveris , ut *qui fidelis est in minimo super multa constituatur* ; Quod sapienter notavit S. Gregorius in moralibus , ubi de appositis agit gradibus profectus nostri . *Apparet iis qui fidem habent in illum* , inquit Sapiens . Quibus verò non sic apparet , si sunt qui vellent summa sine interjectis mediis : aut media sine infimis . Cave hanc inordinationem ; *subditus esto Domino , & ora eum* . Vide Sabbatum hebdomadæ 3. post octavam Paschæ .

S A B B A T O . APPARET CHRISTUS SEORSIM PETRO & Iacobo .

*Et in his duobus Apostolis apparet charitas,
quæ non inflatur :*

Surrexit Dominus verè , & apparuit Simoni , Luc. 24 .

Visus est Cepha , deinde visus est Iacobo , 1. Cor. 15 .

VERITAS PRACTICA .

Humilitati tuendæ tutius est , vix de se quàm vel humiliter loqui .

Ratio est , quia id dicitur esse tutius & opportunius unicuique rei tuenda ac conservanda , quod efficacius resistit ejus contrario . Sed contrario humilitatis efficacius resistitur ,

dum vix de se quis loquitur quàm si vel humiliter loquatur .

Ergo humilitati tuenda tutius est , vix de se quàm vel humiliter loqui . Quod certè in fraxi est rarum .

I. PUNCTUM .

Cum à sepulchro recessissent Petrus & Joannes , ut vidimus , atque etiam cum à Joanne Petrus , ut ex sancto Luca colli-

colligitur, abisset secum mirans quod factum fuerat; tum putatur soli Petro apparuisse Christus Dominus, paulo autem quam conveniret discipulos euntes in Emmaus; quandoquidem ipsis reverentibus dixerunt omnes Apostoli, Dominum verè resurrexisse, & apparuisse Simoni. O quæ colloquia! qui affectus utriusque! contemplare paulo attentius.

Quando verò apparuerit Jacobo qui dictus est minor, & qui fuit Jerosolymorum Episcopus, omnino non liquet; neque aliud de hac apparitione scitur quam quod refert sanctus Paulus, *visum esse Iacobo Dominum.*

Sed quam verè apparuerit in hoc utroque Apostolo charitas quæ non inflatur, apertum est; cum enim præ cæteris Apostolis singulari eos apparitione Christus Dominus honorasset, nihil inde præsumperunt, nihil supra alios se extulerunt; vix de se locuti sunt. Et quidem Jacobus ne verbum protulit quod sciat, nisi post Ascensionem Domini, ad ædificationem fidelium. Quod verò Petrus retulit, credibile est id habuisse in mandatis, quia primus erat omnium, à quo voluit Dominus alios rescire, sicut cæteros Christianos à summo Pontifice, quæ spectant res fidei; & sicut inferiores à suis Superioribus quæ spectant ipsorum regimen. Quando verò jucundum hunc congregatis Apostolis attulit nuntium, tam modestè & temperatè locutus est, ut vel ex illa modestia & moderatione loquendi, facillimè intellexerint rem ita esse, nec dubitantes dixerint, *surrexit Dominus verè.* Si enim inflatus fuisset, forte alii æmulati essent, seseque opposuissent: at cum ei tanto consensu acquieverint, nullus ut unus restiterit: signum est longè eum abfuisse ab illo tumore animi, & chauratè potius exercuisse quæ non inflatur.

Sic ergo discere eam exercendam & conservandam, servato potius de re tuisque silentio, aut verbis rarissimis & paucissimis, quam vel humilibus & abjectis. Id enim carius charitati se humilianti, quia sic melius conservatur in sua humilitate: Quod semel dixisse, Sapienti non sufficit, sed postquam monuit: loquere in causa tua vix, tum addit; *Si bis interrogatus fueris, habeat caput responsum tuum:* Id est, summatim & per paucis responde. Et ratio, cur sic melius conservetur humilis charitas, est evidens; Nam unaquæque res, uni-

versim loquendo, eò melius conservatur, quò à suo contrario melius protegitur, illique fortius resistitur. Percurre aliquas mente qualitates; calor, sanitas, scientia, sanctitas, robur & similia, nonne hoc uno conservantur, quo à contrariis suis proteguntur? *Innuere, ait Sapiens, in omnia opera Altissimi, duo contra duo, & unum contra unum;* Quasi diceret, unaquæque res habet suum contrarium à quo impugnetur, & à quo conservanda est, ut iervetur. O quanti & numero & robore contra nos hostes, cum *vita hominis super terram sit militia,* & nihil aliud vivere sit quam militare, & se ab hostibus conservare! Quomodo pugnans? *Non coronatur nisi qui legitime certaverit.*

II. PUNCTUM.

Sed contrario humilitatis efficacius resistitur, dum vix de se quis loquitur, quam si vel humiliter loqueretur.

Quicumque tandem sit ille contrarius seu dæmon, seu mundus, seu amor proprius, seu triplex simul ille hostis; aut vitium superbiæ, sic melius illi resistitur: sit enim sapius, ut verbis illis humilibus laudem potius & commendationem aucupemur, quam humiliationem & contemptum cogitemus: nollemus enim credi quod dicimus, aut si ab alio nobis seridè diceretur, quòd de nobis ipsi proferimus, forte indignaremur; *natura enim callida est, & omnia ad se trahit, ut noverat optime Author libri de Imitatione Christi.* Et apertè Sapiens: *Est qui nequiter humiliat se, & interiora ejus plena sunt dolo;* unde S. Ambrosius, *Multi habent humilitatis speciem, virtutem non habent; multi eam foris prætendunt, & intus impugnant, ad fucum præferunt, ad veritatem abjurant, ad gratiam negant, Est enim qui nequiter humiliat se.*

Nihil autem tale est in silentio seu servata de se loquendi moderatione, cum præcipuè servatur hoc animo, ne si de re quocumque modo loquaris, amor proprio satisfacias, qui hos libenter sermones inducit, unde idem iterum Sapiens: *Attende ne seductus in stultitiam humilieris, & ne humiliatus in stultitiam seducaris.* Rectè monet attendendum, quia ibi deceptio & seductio; nam etsi primò esset humilitas, tamen loquendo evanescit, & vanitas se ingerit, sicut edendo sensualitas, quod optime notat S. Gregorius. Hinc verò ipsis

Luc. 24.

1. Cor. 15.

Luc. 24.

Eccles. 32.

Eccles. 33.

Iob 7.

2. Tim. 2.

L. 3. c. 54.

Eccles. 19.

Ep. 42. l. 7.

Eccles. 13.

L. 1. Mor.

c. 37.

Prov. 21.

perfectis viris angustiae remanent animi, num blandius aut amplius de se locuti fuerint quam veritas aut necessitas postulabat. Quā obrem aptè alius Sapiens: qui custodit os suum & linguam suam, custodit ab angustiis animam suam: Et Propheta: In spe & silentio erit fortitudo tua.

III. PUNCTUM.

Sic ergo humilitati tuenda tutius est, vix aut ne vix de se quidquam loqui, quam vel humiliter loqui: cum sic charitas & humilitas melius silentio conferretur quam loquela, quae vel est simulata humilitas, vel praesumpta caritas in aliorum edificationem, vel indiscretus zelus ad alios coarguendos: vel quidquid tandem sit, vix potest esse quid tam tutum & efficax ad virtutis integritatem quam silentium, quod, ut ait S. Gregorius Nazianzenus, semper praefendum est loquela nisi quando est necessarium loqui: raro est autem necessitas de se loquendi humiliter, nisi in confessione, vel redditione conscientiae, vel simili quodam casu de quo non est hic quaestio, cum de his tantum agatur personis, quae, ut sibi persuadent, non nisi humilitatis exercendae gratia, humiliter & abjectè de se loquuntur, quod est suspectum, dubium, il-

ludorium & simulationi proximum; ac proinde cavendum, sicut expressè S. Hieronymus monet; Humilitatem sequere non quae offenditur & simulatur gestu corporis, aut fracta voce verborum; sed quae puro cordis affectu exprimitur. Multo deformior est illa superbia quae sub quibusdam humilitatis signis latet: Nescio enim, quomodo turpiora sunt vitia quae virtutum specie colorantur. Quasi diceret, tantum abest ut sit humilitas, sic se exterius humiliare, quia potius inra est saepe superbia, & eò quidem damnosior quò virtute humilitatis, magis obtegatur.

Agnoseant se illi cum ab aliis humiliantur, an ita libenter audiant de se abjectè loquentes, sicut illi loquuntur; haec est enim vera vera humilitatis nota, ut est in Cantico Judith: Apparuerunt humiles mei, dum compunxerunt eos. Humiles mundi apparent dum se compungunt & humiliant, sed humiles Dei apparent dum ab aliis compunguntur. Quamobrem audiamus Apostolum: Eandem charitatem habentes, unanimes, idipsum sentientes, nihil per contentionem, neque per inanem gloriam, sed in humilitate superiores sibi invicem arbitantes, non quae sua sunt singuli considerantes, sed quae aliorum. Hoc enim sentite in vobis, quod & in Christo Iesu. Vide in 3. p. Fer. 6 hebdomadae 7.

Ep. 14. ad Celam.

Judith. 16

Phil. 2.

DOMINICA II. POST PASCHA.

Ego sum Pastor bonus.

De his & praecedentibus ac sequentibus Christi Domini verbis, quae habentur decimo capite sancti Joannis, tota est hebdomada vigesima prima, in 4. parte, ubi sex proponuntur Veritates, quibus haec adjicitur, quae singulariter videtur recolenda, ex his boni nostri Pastoris verbis.

Et animam meam pono pro ovibus meis. Joan. 10.

VERITAS PRACTICA.

Nihil aestimatione speculativa pretiosius anima nostra: sed practica nihil vilius.

Ratio huius postrema partis, quae praecipue consideranda est, haec inter alias afferri potest, quod illud inter cetera reputatur vilius cuius perfectio aut detrimentum in nostra est potestate, mi-